

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

9. června 2011 *

Ve věci C-115/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Fővárosi Bíróság (Maďarsko) ze dne 31. srpna 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 3. března 2010, v řízení

Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt.

proti

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve,

* Jednací jazyk: maďarština.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, A. Borg Barthet (zpravodaj), M. Ilešič, M. Safjan a M. Berger, soudci,

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za maďarskou vládu M. Z. Fehérem a K. Szíjjártó, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi H. Tserepa-Lacombe a A. Siposem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 10. února 2011,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Rady (EHS) č. 3508/92 ze dne 27. listopadu 1992 o zavedení integrovaného administrativního a kontrolního systému pro některé režimy podpor Společenství (Úř. věst. L 355, s. 1;

Zvl. vyd. 3/13, s. 233) a nařízení Rady (ES) č. 1259/1999 ze dne 17. května 1999, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky ze dne (Úř. věst. L 160, s. 113; Zvl. vyd. 3/25, s. 424).

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. (dále jen „Bábolna“) a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (Úřad pro zemědělství a rozvoj venkova, dále jen „Hivatal“) ohledně poskytnutí doplňkové vnitrostátní podpory za rok 2004.

Právní rámec

Právní úprava Unie

Rozhodnutí 2004/281/ES

- 3 Rozhodnutí Rady 2004/281/ES ze dne 22. března 2004, kterým se v důsledku reformy společné zemědělské politiky mění Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. L 93, s. 1), bylo přijato na základě čl. 2 odst. 3 Smlouvy o přistoupení České republiky, Estonské

republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii, podepsané v Aténách dne 16. dubna 2003 (Úř. věst. 2003, L 236, s. 17) a s ním souvisejícího článku 23 Aktu o přistoupení (Úř. věst. 2003, L 236, s. 33, dále jen „Akt o přistoupení“).

- 4 Toto rozhodnutí ve svém čl. 1 bodě 5 zejména stanoví, že bod 27 kapitoly 6.A přílohy II Aktu o přistoupení, který mění nařízení č. 1259/1999, má být nahrazen ustanoveními, kterými se mění nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 3/40, s. 269), za účelem zohlednění úprav provedených v předpisech týkajících se společné zemědělské politiky (SZP) přijetím posledně uvedeného nařízení, k němuž došlo po podpisu přístupových dokumentů.
- 5 Desátý bod odůvodnění rozhodnutí 2004/281 stanoví:

„K zachování soudržnosti doplňkových vnitrostátních přímých plateb musí být některé změny učiněny po zavedení nového režimu jednotné platby. Konkrétně je nezbytné změnit úpravu obsaženou v aktu o přistoupení, aby bylo zajištěno, že tyto doplňkové platby mohou fungovat, jak byly zamýšleny, podle tří různých scénářů: za prvé ‚klasického‘ režimu přímých plateb, za druhé regionální varianty nového režimu jednotné platby a za třetí režimu jednotné platby na plochu“.

Nařízení č. 1782/2003

- 6 Nařízení č. 1782/2003 zrušilo nařízení č. 3508/92 a 1259/1999 s účinností od 1. května 2004.
- 7 Podle dvacátého prvního bodu odůvodnění nařízení č. 1782/2003:

„Režimy podpor, na něž se vztahuje [SZP], poskytují přímou podporu příjmů, zejména s cílem zajistit zemědělskému obyvatelstvu přiměřenou životní úroveň. Tento cíl je úzce spjat se zachováním venkovských oblastí. [...]“

- 8 Článek 1 nařízení č. 1782/2003, ve znění rozhodnutí 2004/281 (dále jen „nařízení č. 1782/2003“) stanoví:

„Toto nařízení stanoví:

- společná pravidla o přímých platbách v rámci režimů podpory příjmů, na které se vztahuje [SZP] a které jsou financovány záruční sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) uvedených v příloze I s výjimkou režimů stanovených nařízením (ES) č. 1257/1999,
- podporu příjmů zemědělců (dále jen ‚režim jednotné platby‘),

- přechodná zjednodušená podpora příjmu pro zemědělce v nových členských státech (dále jen „režim jednotné platby na plochu“),

[...]“

- 9 Podle článku 2 nařízení č. 1782/2003:

„[...]“

- a) „zemědělcem“ [se] rozumí fyzická nebo právnická osoba či skupina fyzických nebo právnických osob neohledně na právní formu skupiny a jejích členů podle vnitrostátních právních předpisů jednotlivých členských států, jejíž zemědělský podnik se nachází na území Společenství podle článku 299 [ES] a která vykonává zemědělskou činnost;
- b) „zemědělským podnikem“ [se] rozumí soubor produkčních jednotek spravovaných zemědělcem, které se nacházejí na území stejného členského státu;
- c) „zemědělskou činností“ [se] rozumí produkce, chov nebo pěstování zemědělských produktů včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely nebo udržování půdy v dobrém zemědělském a ekologickém stavu podle článku 5.“

- 10 V hlavě II nařízení č. 1782/2003, nadepsané „Obecná ustanovení“, článek 22, sám nadepsaný „Žádosti o podporu“, ve svém odstavci 1 stanoví:

„Zemědělec předkládá každý rok žádost o přímé platby v rámci integrovaného systému, v níž jsou popřípadě uvedeny:

- všechny zemědělské pozemky zemědělského podniku,
- počet a výše platebních nároků,
- jakékoli další informace stanovené tímto nařízením nebo dotyčným členským státem.“

- 11 Článek 28 uvedeného nařízení nadepsaný „Platební podmínky“ ve svém odstavci 1 stanoví:

„Nestanoví-li toto nařízení jinak, jsou platby v rámci režimů podpor uvedených v příloze I vyplaceny oprávněným osobám v plné výši.“

- 12 Hlava III nařízení č. 1782/2003 je věnována režimu jednotné platby. Podle čl. 44 odstavců 1 až 3 uvedeného nařízení:

„1. Každý platební nárok vázaný na hektar, na který lze poskytnout podporu, uděluje právo na výplatu částky, která je stanovena platebním nárokem.

2. „Hektarem, na který lze poskytnout podporu,,, se rozumí jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, která se využívá jako orná půda nebo stálá pastvina, kromě ploch, na nichž jsou trvalé kultury a lesy nebo které jsou vyčleněny pro nezemědělskou činnost.

3. Zemědělec ohlásí pozemky odpovídající ploše, na kterou se váže platební nárok. S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností jsou uvedené pozemky zemědělci k dispozici po dobu alespoň deseti měsíců, která běží ode dne, který má být stanoven členským státem, nejdříve však 1. září kalendářního roku, který předchází roku podání žádosti o účast v režimu jednotné platby.“

13 Hlava IVa nařízení č. 1782/2003 je nadepsána „Provádění režimů podpor v nových členských státech“.

14 Podle článku 143a uvedeného nařízení:

„V nových členských státech budou přímé platby zavedeny v souladu s následujícím plánem zvýšení vyjádřených jako procentní podíl používané úrovně těchto plateb ve Společenství ve složení k 30. dubnu 2004:

– 25 % v roce 2004,

– 30 % v roce 2005,

- 35 % v roce 2006,
- 40 % v roce 2007,
- 50 % v roce 2008,
- 60 % v roce 2009,
- 70 % v roce 2010,
- 80 % v roce 2011,
- 90 % v roce 2012,
- 100 % od roku 2013.“

¹⁵ Článek 143b nařízení č. 1782/2003, nadepsaný „Režim jednotné platby na plochu“, stanoví ve svých odstavcích 1 až 3:

„1. Nové členské státy se mohou nejpozději ke dni přistoupení rozhodnout, že po dobu použitelnosti uvedenou v odstavci 9 nahradí přímé platby jednotnou platbou na plochu, jež bude vypočtena podle odstavce 2.

2. Jednotná platba na plochu se provádí jednou ročně. Vypočte se rozdělením ročního finančního rámce stanoveného podle odstavce 3 na zemědělskou plochu každého nového členského státu zjištěnou podle odstavce 4.

3. Pro každý nový členský stát stanoví Komise roční finanční rámec:

- jako souhrn prostředků, které budou dostupné na daný kalendářní rok pro poskytování přímých plateb v nových členských státech,
- podle odpovídajících pravidel Společenství a na základě kvantitativních ukazatelů, jako jsou základní plochy, stropy premii a maximální zaručená množství (MZM), blíže určených v aktu o přistoupení a následných právních předpisech Společenství pro jednotlivé přímé platby, a
- upravený s použitím odpovídajících procentních podílů uvedených v článku 143a pro postupné zavedení přímých plateb.“

¹⁶ Článek 143c uvedeného nařízení nadepsaný „Doplňkové vnitrostátní přímé platby a přímé platby“ stanoví:

„[...]

2. Nové členské státy budou mít na základě zmocnění Komise možnost doplňovat přímé platby:

[...]

Celková přímá podpora, kterou lze zemědělci poskytnout v nových členských státech po přistoupení podle odpovídajících přímých plateb, včetně všech doplňkových vnitrostátních přímých plateb, nesmí přesáhnout úroveň přímé podpory, na kterou by měl zemědělec nárok podle odpovídající přímé platby použitelné pro členské státy ve Společenství ve složení k 30. dubnu 2004.

[...]

4. Pokud se nový členský stát rozhodne používat režim jednotné platby na plochu, může tento nový členský stát poskytovat doplňkovou vnitrostátní přímou podporu za podmínek uvedených v odstavcích 5 a 8.

5. Pokud jde o rok 2004, je celková částka doplňkové vnitrostátní podpory poskytnuté v určitém roce pro určité (pod)odvětví při použití režimu jednotné platby na plochu omezena zvláštním (pod)odvětvovým finančním rámcem. Tento rámec se rovná rozdílu mezi:

- celkovou částkou podpory pro (pod)odvětví, vyplývající z použití písmene a) nebo b) odstavce 2, a

- celkovou částkou přímé podpory, jež by byla dostupná v daném novém členském státě pro totéž (pod)odvětví v daném roce podle režimu jednotné platby na plochu.

Pokud jde o rok 2005 a následující roky, požadavek na uvedené omezení uplatněním zvláštních (pod)odvětvových finančních rámců se nepoužije. Nové členské státy si zachovávají právo na uplatnění zvláštního (pod)odvětvového finančního rámce, jenž však se může týkat pouze:

- přímých plateb kombinovaných s režimem jednotné platby anebo
- jedné nebo více přímých plateb, které jsou nebo mohou být vyloučeny z režimu jednotné platby podle čl. 70 odst. 2, nebo mohou být prováděny částečně podle čl. 64 odst. 2.

6. Nový členský stát může na základě objektivních kritérií po zmocnění Komisí rozhodnout o částkách poskytované doplňkové vnitrostátní podpory.

7. Zmocnění Komisí:

- v případě použití odst. 2 písm. b) blíže určí odpovídající vnitrostátní režimy přímých plateb podobné SZP,

- vymezí úroveň, do které může být doplňková vnitrostátní podpora vyplácena, sazbu doplňkové vnitrostátní podpory a případně podmínky pro její poskytování,
- je uděleno s výhradou jakýchkoli změn, které mohou být nezbytné v důsledku vývoje [SZP].

8. Žádné doplňkové vnitrostátní platby ani podpory nejsou poskytovány pro zemědělské činnosti, na které se nevztahují přímé platby ve Společenství ve složení k 30. dubnu 2004.

[...]"

Vnitrostátní právní úprava

- ¹⁷ Článek 3 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 6/2004 ze dne 22. ledna 2004 o obecných podmínkách poskytování zemědělských podpor Evropské unie, doplňkových podpor k těmto podporám z vnitrostátního rozpočtu a zemědělských podpor, které spadají pod pravomoc členského státu (*Magyar Közlöny* 2004/7) stanoví, že na podporu spadající pod působnost uvedeného nařízení, včetně doplňkové vnitrostátní podpory, mají nárok právnické osoby nebo obchodní společnosti bez právní subjektivity, na něž se nevztahuje likvidační řízení („csődeljárás“), konkurzní řízení („felszámolás“), kolektivní vyrovnávací řízení („adósságrendezés“) nebo zrušení na základě dobrovolného rozhodnutí („végelszámolás“).

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 18 Dne 28. května 2004 Bábolna podala Hivatal žádost o jednotnou platbu na plochu a s ní spojenou vnitrostátní doplňkovou podporu.
- 19 Dne 1. září 2004 bylo zahájeno řízení ke zrušení na základě dobrovolného rozhodnutí podle vládního rozhodnutí č. 2186/2004 ze dne 22. července 2004 o reorganizaci a restrukturalizaci kapitálu a o privatizaci společnosti Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. [*Határozatok Tára* č.º 2004/33 (22. července)].
- 20 Rozhodnutím ze dne 17. května 2005 Hivatal žádosti společnosti Bábolna částečně vyhověl a přiznal jí částku 174 410 400 HUF na základě jednotné platby na plochu a částku 70 677 810 HUF na základě doplňkové vnitrostátní podpory na ornou půdu.
- 21 Nicméně poté, co konstatoval, že Bábolna byla od 1. září 2004 v řízení ke zrušení na základě dobrovolného rozhodnutí, Hivatal přijal nové rozhodnutí pozměňující rozhodnutí ze dne 17. května 2005. Tímto pozměňujícím rozhodnutím zamítl na základě čl. 3 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 6/2004 žádost o doplňkovou vnitrostátní podporu na ornou půdu a uložil společnosti Bábolna vrátit částku 15 829 789 HUF, která jí již byla na tomto základě vyplacena.
- 22 Bábolna podala žalobu směřující ke zrušení uvedeného pozměňujícího rozhodnutí a k zachování rozhodnutí ze dne 17. května 2005 v platnosti.

- 23 U Fővárosi Bíróság (Soud v Budapešti) uplatňuje, že pravidla Společenství, která se uplatní v projednávané věci, nestanoví žádnou výjimku týkající se situace zrušení na základě dobrovolného rozhodnutí. Na přiznání podpory se vztahuje jediná podmínka, aby se zemědělský podnik nacházel na území Společenství, přičemž právní postavení žadatele z hlediska vnitrostátního práva není v tomto ohledu relevantní.
- 24 Hivatal navrhuje zamítnutí žaloby.
- 25 Podle předkládajícího soudu je k vyřešení sporu, který mu byl předložen, nezbytné určit, zda obchodní společnost provozující zemědělskou činnost v členském státě, má právo získat doplňkovou vnitrostátní podporu, pokud se rozhodne dobrovolně ukončit činnost.
- 26 Fővárosi Bíróság si zejména klade otázku, zda doplňková vnitrostátní podpora může být upravena samostatně, nezávisle na zásadách a pravidlech práva Unie. Tento soud si také přeje zjistit, zda členský stát může podrobit poskytnutí doplňkové vnitrostátní podpory přísnějším podmínkám, než jaké jsou stanoveny v rámci jednotné platby na plochu zavedené tímto právem.
- 27 Uvedený soud kromě toho ve vztahu k páté předběžné otázce, kterou pokládá, podotýká, že maďarské právo zakládá odlišná právní postavení pro konkurzní řízení, likvidační řízení nebo zrušení na základě dobrovolného rozhodnutí.

S přihlédnutím k tomu, že vyřešení sporu, jenž mu byl předložen, závisí na výkladu použitelného práva Unie, se Fővárosi Bíróság rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Mohou se podmínky pro podporu Společenství v oblasti [SZP] (EZOZF) lišit od podmínek pro doplňkovou vnitrostátní podporu, tj. lze stanovit pro doplňkovou vnitrostátní podporu jiná a přísnější pravidla, než jsou podmínky stanovené pro podporu financovanou prostřednictvím EZOZF?

- 2) Lze působnost ve vztahu k příjemcům podpor stanovenou v čl. 1 odst. 4 nařízení [č. 3508/92] a v čl. 10 písm. a) nařízení [č. 1259/1999] vykládat v tom smyslu, že existují pouze dvě podmínky pro příjemce podpory, a tedy na podporu má právo a) skupina zemědělských producentů (nebo jednotlivců), b) jejichž (jehož) zemědělský podnik se nachází na území Společenství?

- 3) Lze výše uvedená nařízení vykládat v tom smyslu, že na podporu nemá právo zemědělec, jehož zemědělský podnik se sice nachází na území Společenství, avšak hodlá v budoucnu ukončit svou činnost (po využití podpory)?

- 4) Jak je třeba vykládat podle obou výše uvedených nařízení právní postavení tohoto zemědělského producenta vyplývající z vnitrostátních právních předpisů?

- 5) Zahrnuje právní postavení podle vnitrostátních právních předpisů také právní postavení, které odpovídá případnému způsobu ukončení činnosti ze strany zemědělského producenta (skupiny producentů)? [...]
- 6) Mohou se na podmínky pro žádosti o jednotnou platbu na plochu (dle režimu Společenství) a podmínky pro žádost o doplňkovou vnitrostátní podporu vztahovat odlišná, na sobě zcela nezávislá pravidla? Jaké vztahy existují (nebo mohou existovat) mezi zásadami, režimem a cíli obou druhů podpor?
- 7) Lze vyloučit z doplňkové vnitrostátní podpory skupinu (nebo jednotlivého producenta), která jinak splňuje požadavky režimu Společenství na jednotnou platbu na plochu?
- 8) Vztahuje se působnost nařízení č. 1259/1999 na základě svého článku 1 také na doplňkové vnitrostátní podpory vzhledem k tomu, že to, co EZOZF financuje pouze částečně, je následně dle potřeby financováno prostřednictvím doplňkové vnitrostátní podpory?
- 9) Má zemědělec, jehož zákonně i skutečně fungující zemědělský podnik se nachází na území Společenství, právo na doplňkovou vnitrostátní podporu?
- 10) Pokud vnitrostátní právo obsahuje zvláštní úpravu pro řízení o ukončení činnosti obchodních společností, je tato úprava relevantní z hlediska podpory Společenství (a vnitrostátní podpory, která je s ní spojena)?

- 11) Měly by právní předpisy Společenství a vnitrostátní právní předpisy, které se týkají fungování [SZP], být vykládány v tom smyslu, že musí tvořit komplexní právní systém, který lze vykládat jednotně a který funguje na základě jednotných zásad a požadavků?
- 12) Měla by působnost čl. 1 odst. 4 nařízení č. 3508/92 a čl. 10 písm. a) nařízení č. 1259/1999 být vykládána v tom smyslu, že pokud jde o podporu, je naprosto irelevantní jak úmysl zemědělce ukončit v budoucnu svou činnost, tak právní režim, jenž tomuto úmyslu odpovídá?“

K předběžným otázkám

Úvodní poznámka

²⁹ V kontextu rozšíření Evropské unie v roce 2004 stanovil Akt o přistoupení, že do nařízení č. 1259/1999 budou vložena některá ustanovení o přímých platbách v nových členských státech a o režimu jednotné platby na plochu. Tato ustanovení pak byla zahrnuta rozhodnutím 2004/281 do nařízení č. 1782/2003, které s účinností od 1. května 2004 zrušilo nařízení č. 3508/92 a 1259/1999.

³⁰ Za těchto podmínek se spor v původním řízení řídí s ohledem na dobu rozhodnou z hlediska skutkového stavu nařízením č. 1782/2003.

- 31 Jelikož úkolem Soudního dvora je vyložit všechna ustanovení práva Unie, která vnitrostátní soudy potřebují pro rozhodnutí o sporech, které projednávají, i pokud nejsou tato ustanovení výslovně zmíněna v předběžných otázkách položených těmito soudy Soudnímu dvoru (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 8. března 2007, Campina, C-45/06, Sb. rozh. s. I-2089, bod 31), je třeba chápat předběžné otázky tak, že se týkají nařízení č. 1782/2003 nebo že spadají do kontextu tohoto nařízení.

Ke všem otázkám

- 32 Podstatou dvanácti otázek předkládajícího soudu, kterými je třeba se zabývat společně, je, zda nařízení č. 1782/2003 brání vnitrostátní právní úpravě, která odpírá přiznání doplňkové vnitrostátní podpory právníkům osobám vykonávajícím zemědělskou činnost na území dotčeného členského státu z důvodu, že se na ně vztahuje řízení ke zrušení na základě dobrovolného rozhodnutí.
- 33 Nařízení č. 1782/2003 stanoví dle svého článku 1 zejména společná pravidla o příjímých platbách v rámci režimů podpory příjmů, na které se vztahuje SZP, podporu příjmů zemědělců (režim jednotné platby) a přechodnou zjednodušenou podporu příjmu pro zemědělce v nových členských státech (režim jednotné platby na plochu).
- 34 V souladu s články 143a a 143b nařízení č. 1782/2003 jsou přímé platby nebo případně režim jednotné platby na plochu zaváděny v nových členských státech postupně. Cílem tohoto postupného zavádění režimu podpor Unie v nových členských státech je nezpomalovat nezbytnou restrukturalizaci odvětví zemědělství těchto členských států a nevytvářet podstatné rozdíly v příjmech a sociální odlišnosti poskytováním nepřiměřených podpor ve vztahu k úrovni příjmů zemědělců a populace obecně (viz

obdobně rozsudek ze dne 23. října 2007, Polsko v. Rada, C-273/04, Sb. rozh. s. I-8925, bod 69).

- 35 Podle čl. 143c odstavců 2 a 4 nařízení č. 1782/2003 však mají nové členské státy možnost doplňovat přímé platby nebo jednotnou platbu na plochu prostřednictvím doplňkové vnitrostátní podpory financované alespoň částečně z jejich vnitrostátního rozpočtu.
- 36 V tomto ohledu nařízení č. 1782/2003 přiznává členským státům určitý prostor pro uvážení v rámci zavádění doplňkové vnitrostátní podpory. Konkrétně článek 143c odst. 6 uvedeného nařízení stanoví, že nové členské státy mohou na základě objektivních kritérií po zmocnění Komisí rozhodnout o částkách poskytované doplňkové vnitrostátní podpory.
- 37 Nicméně s přihlédnutím ke skutečnosti, že přijetí takové vnitrostátní právní úpravy, jako je úprava dotčená v původním řízení, spadá do rámce SZP, taková právní úprava nemůže být stanovena či uplatňována způsobem, který by mohl ohrozit cíle, které tato politika sleduje (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 5. května 2011, Kurt und Thomas Etling a další, C-230/09 a C-231/09, Sb. rozh. s. I-3097, bod 75) a zejména cíle sledované režimy podpor stanovenými nařízením č. 1782/2003.
- 38 Posuzovací pravomoc, kterou mají nové členské státy, je ostatně omezena, neboť v souladu s tím, co stanoví čl. 143c odst. 7 uvedeného nařízení, musí být úroveň, do níž může být doplňková vnitrostátní podpora vyplácena, která musí spadat pod omezení definovaná v odstavci 2 – případně v odstavci 5 – uvedeného článku, jakož

i sazba této podpory a případně podmínky pro její poskytování obsaženy v předchozím zmocnění Komise.

³⁹ V projednávaném případě je přitom nutno konstatovat, že ze spisu vyplývá, že program Maďarské republiky ze dne 18. května 2004 o doplňkových vnitrostátních platbách, který byl schválen Komisí dne 29. června 2004 [K(2004)2295], neobsahuje podmínku, podle níž lze doplňkovou vnitrostátní podporu přiznat pouze zemědělcům ve smyslu nařízení č. 1782/2003, na které se nevztahuje řízení ke zrušení na základě dobrovolného rozhodnutí.

⁴⁰ Stačí tedy konstatovat, že pokud jde o přiznání takové doplňkové vnitrostátní podpory, jako je podpora, o jakou se jedná v původním řízení, nařízení č. 1782/2003 brání uložení podmínky, která nebyla schválena Komisí, aniž je třeba se vyjádřit ke slučitelnosti této podmínky s cíli tohoto nařízení a obecně s obecnými zásadami práva Unie, které jsou členské státy rovněž povinny dodržovat (viz výše uvedený rozsudek Kurt und Thomas Etling a další, bod 74).

⁴¹ S přihlédnutím ke všem úvahám, které předcházejí, je třeba na položené otázky odpovědět, že nařízení č. 1782/2003 musí být vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která právníckým osobám, jež vykonávají zemědělskou činnost na území dotčeného členského státu, odpírá přiznání doplňkové vnitrostátní podpory z důvodu, že se na ně vztahuje řízení ke zrušení na základě dobrovolného rozhodnutí, pokud podmínka týkající se neexistence tohoto řízení nebyla předmětem předchozího zmocnění Komise.

K nákladům řízení

- ⁴² Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, ve znění rozhodnutí Rady 2004/281/ES ze dne 22. března 2004, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která právníkům osobám, jež vykonávají zemědělskou činnost na území dotčeného členského státu, odpírá priznání doplňkové vnitrostátní podpory z důvodu, že se na ně vztahuje řízení ke zrušení na základě dobrovolného rozhodnutí, pokud podmínka týkající se neexistence takového řízení nebyla předmětem předchozího zmocnění Evropské komise.

Podpisy.